

Sygn. akt I Cz 37/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodnicząca: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Dorota Twardowska (spr.)

SO Aleksandra Ratkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. S.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w (...)

o ustalenie

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 14 listopada 2012 r. sygn. akt I C 2030/12

postanawia :

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 listopada 2012 r. Sąd Rejonowy w Elblągu w sprawie sygn. I C 2030/12 z powództwa Z. S. przeciwko (...) w S. odrzucił pozew. W uzasadnieniu podano, iż w myśl art. 64 k.p.c. wskazana przez powódkę strona pozwana nie posiadała osobowości prawnej, a z załączonych do pozwu dokumentów przez powódkę nie wynikało, aby taki podmiot w ogóle miał być prawny. Tym samym Sąd pierwszej instancji uznał, iż zachodziła przewidziana w art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. przesłanka uzasadniająca odrzucenie pozwu z uwagi na brak zdolności sądowej pozwanego. Jednocześnie Sąd a quo wskazał, iż w sprawie nie znajdował zastosowania art. 199 § 2 k.p.c., gdyż brak zdolności sądowej pozwanego nie mógł być uzupełniony zgodnie z przepisami kodeksu.

Zażalenie na przedmiotowe postanowienie wniosła powódka, domagając się jego zmiany. W uzasadnieniu powódka wskazała, iż odrzucenie pozwu przez Sąd pierwszej instancji nie było uzasadnione, a sama okoliczność uchybienia przez powódkę w kwestii podania formy prawnej strony pozwanej nie mogła skutkować odrzuceniem pozwu. W ocenie powódki Sąd pierwszej instancji naruszył art. 199 § 2 k.p.c. nie wzywając powódki do ewentualnego uzupełniania braków formalnych pozwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie. Wskazano w § 2 tego artykułu wynika okoliczność, iż z powodu braku zdolności sądowej jednej ze stron albo zdolności procesowej powoda i niedziałania przedstawiciela ustawowego lub braku w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem, uniemożliwiającego jej działanie, sąd odrzuci pozew dopiero wówczas, gdy brak nie będzie uzupełniony zgodnie z przepisami kodeksu.

Sąd pierwszej instancji odrzucając pozew wskazał, iż art. 199 § 2 k.p.c. w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie znajdował zastosowania.

Zaznaczenia wymaga, iż art. 199 § 2 k.p.c. dotyczy stwierdzenia braków zdolności sądowej zarówno po stronie powoda, jak i pozwanego. Jednakże art. 199 § 2 k.p.c. zawiera istotne zastrzeżenie stwierdzające, że sąd dopiero wówczas odrzuci pozew, gdy stwierdzony brak nie będzie uzupełniony zgodnie z przepisami kodeksu, co wyklucza pasywną postawę sądu (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, komentarz do art. 199, T. Żyżnowski, System Informacji Prawnej Lex Omega 2012). Zatem sąd odrzuci pozew tylko wtedy, jeżeli brak przesłanki procesowej jest pierwotny, tj. istniał już w chwili wytoczenia powództwa, przy czym art. 199 § 2 k.p.c. uzależnia odrzucenie pozwu od bezskuteczności próby sanacji braku przesłanki w toku procesu (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, komentarz do art. 199, Przemysław Telenga, System Informacji Prawnej Lex Omega 2012).

Na podstawie dokumentów przedłożonych przez powódkę wraz z pozwem możliwe było ustalenie formy prawnej pozwanego, a brak tego wskazania przez powódkę w oznaczeniu strony pozwanej w pozwie winien skutkować wezwaniem Z. S. do uzupełnienia tego braku. W ocenie Sądu odwoławczego, wątpliwości dotyczące identyfikacji strony pozwanej wymagały, by w ramach wstępnej kontroli pozwu zażądać od powódki doprecyzowania jej przeciwnika procesowego. Tej czynności jednak nie dopełniono, co powoduje, że odrzucenie pozwu ze wskazaniem jako przyczyny braku zdolności sądowej pozwanego było co najmniej przedwczesne, a tym samym nastąpiło z naruszeniem art. 199 § 2 k.p.c. oraz art. 130 § 1 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn zażalenie uznano za zasadne, co skutkowało uchYLENIEM zaskarżonego postanowienia na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.